

Elevark 1 - Personaer

Persona 1

Jeg er 15 år og har haft det rigtig svært de sidste 2 år. Jeg har fået angst for corona. Jeg har aldrig været bange for noget før, men nu er det som om, min verden hele tiden er ved at gå i stykker. Jeg tør ikke være sammen med nogen eller komme i skole, fordi jeg er bange for at blive syg og smitte min familie. Så bliver de syge, og så smitter de deres kollegaer, og min søster smitter sine venner og sin kæreste, som så smitter sine venner, og de smitter deres familie, og familien smitter børnene, og børnene smitter deres venner i skolen, og sådan bliver det ved. Jeg er bange for det hele, og jeg ved ikke, hvad jeg skal gøre. Jeg føler, jeg er ved at blive skør, og at jeg er alene med denne angst. Jeg tør ikke fortælle mine klassekammerater om det, da jeg er bange for, at de vil grine af mig og synes, jeg er mærkelig.

Persona 2

Jeg er 14 år og har haft det svært med covid-19 virus, som jeg ikke er bange for eller noget som helst, men synes virkelig den fylder for meget af hverdagen. Jeg synes, jeg har mistet kontakten med mine klassekammerater, efter vi fik at vide, vi ikke måtte tage i skole i mange uger, og det synes jeg, bare medfører ensomhed. Jeg føler ikke, jeg har nogen venner nu, i hvert fald ingen, der er tætte. Nu, hvor vi er i skole igen, føler jeg mig ensom, og jeg synes ikke, at jeg passer ind i min klasse mere. Frikvartererne og gruppearbejde er det værste. Og det hjælper ikke at se på Snap'en, at de andre har hygget sig sammen uden mig. Jeg føler mig udenfor.

Persona 3

Jeg går i 7. klasse, og er lige startet i skole igen efter nedlukning. Jeg har været ret glad for at være i hjemmeskole, da der har været mere ro, og jeg har ikke følt, at jeg hele tiden skulle være på og sige og gøre det rigtige. Jeg er virkelig bange for at skulle være sammen med klassen igen, da jeg slet ikke tror, jeg kan finde ud af det. I al den tid med onlineundervisning har jeg ikke fået øvet mine sociale færdigheder. Jeg har måske mødt 1-2 venner, men ikke mere, og nu skal jeg mødes med 25 mennesker hver dag. Nu kan man ikke bare slå kameraet eller mikrofonen fra, som, jeg faktisk synes, har været rart. Tanken om at skulle mødes med så mange mennesker hver dag, giver mig ondt i maven. Jeg aner ikke, om jeg hører til i fællesskabet længere, og jeg tør ikke tale med nogen om det. Hvad, hvis jeg er den eneste, der har det sådan?

Persona 4

Jeg går i 9. klasse og klarer mig normalt rigtig godt i skolen og har altid været glad for min klasse og mine lærere. Nu er det som om, det hele er vendt på hovedet. Jeg føler ikke, jeg har lært noget i onlineundervisningen i de perioder, vi har været hjemme, og jeg er bange for, at jeg er kommet rigtig meget bagud. Faktisk føler jeg mig dum og er blevet nervøs for at skulle sige noget i klassen. Og så presser det mig helt vildt, at vi snart har eksamener og skal afslutte skolen. Hvordan skal jeg kunne klare det? Og hvad hvis jeg ikke bliver klar til at tage en ungdomsuddannelse? Min fremtid synes pludselig helt uklar og sløret, og jeg ved ikke, hvem jeg er, hvis jeg ikke kan klare skolen.